

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 (Perşembe)

S.D. Bu yayınıımızda, Türkiye Komünist Partisinin 55'inci kuruluş yıldönümü dolayısıyla Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesinin Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesine gönderdiği tebrik mesajını, haber bültenimiz, "Baş düşmanı yenmenin koşulları" başlıklı yorumu ve Portekiz Komünist Partisi Merkez Komitesi organı "Avante" gazetesinde yayınlanan "Çin hükümeti Portekizde kime yardım ediyor" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Buraşı TKP'nin SESİ. Önce tebrik mesajını okuyoruz.

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 Nec.

HABERLER:

--- Memlekette gittikçe genişliyen işçi grevlerini ve direnişlerini kırmak için gerici-faşist karması hükümet elindeki bütün terör mekanizmasını harekete geçirdi. Türkiyenin en azalı patronları, yerli-yabancı holdinglerin temsilcileri Ankara'da başbakan yardımcısı Erbakalaⁿ ard-arda iki gizli toplantı yaptılar. Bu toplantılarda "işyerlerinde asayiş sağlama" bahanesiyle işçi grevlerini kırmak, direnişlerini yozlaştırmak için sıkı polis tedbirlerinin alınması kararlaştırıldı. Grevlerin devam ettiği fabrikala^{ra} polisle birlikte faşist komandolar da yerleştiriliyor.

--- Gizli toplantılardan hemen sonra Demirel hükümetinin Adalet bakanı ve İşleri bakan vekili MSP'li İsmail Miftüoğlu bütün valiliklere bir genelge gönderdi. Faşist karması hükümetin bu k~~arar~~

2*ışçı*

işçi düşmanı bakanı, işçi sınıfının ekonomik ve sendikal haklar uğrındaki savaşını copla, panzerlerle, polis zorbalığıyla engellenmesini emretti. Bereç, Be-em-Se, Hilton, Sungurlar, Çumitaş, Çınar Oteli grevlerinde olduğu gibi, öteki işyerlerindeki işçi direnişlerinin de kanla bastırmaya çalışıyorlar.

M.--- Türk-İş'in başındaki Tunç-Şide gurubu da işçi direnişlerine karşı gerici hükümetle, patronlarla ağız birliği, saldırı birliği yapıyorlar. Türk-İş genel başkanı Halil Tunç Ankara'da düzenlediği basın toplantısında işçi grevlerini "işyerlerinde anarşik olaylar" "şiddet eylemleri" olarak göstermeye çalıştı. Tunç, bugün 50 işyerinde 126 bin işçinin ekonomik istekler, sendika seçme özgürlüğü uğrunda, patronların yığınsal işçi çıkarmalarına, polis ve komando saldırılarına karşı sürdürdüğü grev ve direnişler için "amaç ideolojiktir. Rejime yöneliktir" demekle, bütün cibiliyetini ortaya

döktü. İşçinin haklarını savunan gerçek sendikalara, özellikle DİSK'e saldıran Tunç, işçilerin kurşunlanmasından, pazarlar altında ezilmesinden, yığınla işten atılmasından, polis, komando saldırılarından tek söz etmedi. Tunca göre, işçilerin haklarına hiç bir saldırı olmamıştır, /anti-demokratik yasalar yoktur, /hükümetin zorbalığı, faşizme adım adım tırmaşı^{nması} da yoktur. İşçinin ekonomik ve sosyal haklar için giriştiği her grev, her direniş, Tunca göre, "bugünkü rejime saygısızlık mı".

2. --- Faşist karması hükümetle, büyük sermaye çevreleriyle aynı paralelde yürüyen Türk-İş genel başkanı Halil Tunç, daha da ileri gitti. Türk-İşe bağlı sendika ve Federasyonlara bir genelge göndererek, bu örgütlerin yöneticilerinden Türk-İş üyesi bulunan işçilerin grevlere, direnişlere katılmasının önlenmesini istedi. Böylece Tunç ve grubu, açık bir grev kırıcılığına girişti^{geçmiştir.}

--- Son işçi direnişlerine karşı gerek işbirlikçi karma hükümetin uyguladığı zorbalık, gerekse Tunçların-Şidelerin açıktan açığa patronlardan, hükümetten yana bir tutum takınması, işçiler ve sendikalar arasında sert bir tepkiyle karşılandı.

Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası Yürütme kurulu, yayınladığı bir bildiriyle, tüm işçi grev ve direnişlerinin sendikaca desteklediğini, Türk-İş genel başkanı Tunçla, genel sekreter Şide- nin, işçi direnişleriyle ilgili sözlerini şiddetle kınadığını açıkladı. Türkiye Gazeteciler Sendikası¹nın bildirisinde, ayrıca, Türk-İş başkanlar kurulunun acele toplanması ve bu toplantıda, Tunç ve Şide- nin işçi direnişlerine karşı tutumlarının görüşülmesi istenmektedir.

--- DİSK'e bağlı sendikalar ve bazı bağımsız sendikaların güney bölgesi temsilcilikleri tarafından yayınlanan ortak bildiride ise, şöyle denilmektedir:

"İşçi sınıfının sendika seçme özgürlüğü-referandum savaşı ve ekmek kavgası, faşist baskılarla önlenmek istenmektedir. Patronların kuklası karma hükümet, İşverenler Sendikaları Konfederasyonunun bir icra organı haline gelmiştir. Kurulduğu günden beri bu hükümet ~~ku~~ faşist zorbalığı yurt ölçüsüne yayma çabası içindedir.

İşçi sınıfının uyanışı karşısında tedirgin olan patronlar ve onların hükümeti, mücadelemizi terörle, kanla ezmek istiyorlar. Gün geçmiyor ki, grevci işçiler kurşunlanmasın, coplanmasın, tutuklanmasın! Bereç, Be-em-Se, Hilton, Sungurlar, Çınar Oteli ^{grevleri} kanla ^{al} bastılmak istendi.

Gerici ortakların hükümeti, işçi sınıfının ekonomik, ~~ve~~ sosyal ve sendikal istekler uğrunda sürdürdüğü ^{savaşını} ~~mücadeleyi~~ copla, panzerle, faşist komandolarıyla, polis zorbalığıyla, ~~ve~~ sarı-sendika ağalarının oyunları ile kırmaya yelteniyor. Ne var ki, işçi sınıfı artık bu saldırıları püskürtecek

güç ve bilince ulaşmıştır. Emekçi halkımız, İşçi sınıfımın ^{TKP'nin} öncülüğünde patronların baskı ve sömürü düzeni olan faşizmden ve bu işbirlikçi patronların dayandıkları emperyalizmden, örgütlü ve bilinçli bir ^{sonuna kadar} ~~mücadeleyi~~ yürüterek kurtulacaktır." ^{savon}

Burası TKP'nin SESİ. S.D. Haberlerimizi okumaya devam ediyoruz.

---~~xixixixix~~ 6 Eylül Cumartesi günü saat 15'te İzmir'de "Cumhuriyet" meydanında büyük bir miting yapılacaktır. "Demokratik hak ve özgürlükler için mücadele" şiarı altında yapılacak olan Miting Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu, ~~on~~ ona bağlı sendikalar ve Cumhuriyet Halk Partisi tarafından düzenlenmiştir. İzmirde 6 Eylülde yapılacak olan bu mitinge, sendika, parti rojetini ayırımı yapmadan bütün işçiler, yurtseverler, ilericiler, sosyalistler ~~ve komün~~ ns

ve komünistler katılmalıdır. İzmir mitinginin başarılı olabilmesi için bu foruma katılacak her işçinin, aydının, öğretmenin, yurtsever gençin ve subayın, polis ve MİT provokasyonlarına karşı uyanık olması, bozguncuların, Maoculararın kışkırtmalarına meydan vermemesi gerekiyor. İzmir ve bölgedeki parti komitelerine, komünistlere ve sempaticizanalara bu bakımdan büyük ödevler düşmektedir.

1. --- Son zamanlarda Maoocu provokatörler MİT uzantısı Ülkü Ocaklarıyla ortak eylemlere girişmişlerdir. Mecidiyeköy Halk Birliği, Haliç Halk Birliği gibi örgütlerde yuvalanan bu provokatörlerin başında Gülay Büyüközden, Ferit İşsever, Aydoğan, İlker, ve Sinan gibi adlar kullanan MİT ajanları ~~bulunuyor~~ bulunuyor.

Değişik isimlerle işçilerin arasına girmeye çalışan bu tahrikçi ajanlar, işçi sınıfının mücadelesini yozlaştırmayı, onu bölmeyi ve parçalamayı, burjuvazinin kuyruğuna bağlamayı amaçlıyorlar.

Bu tür provokasyonların en taze örnekleri Leventteki Philips işçilerinin grevinde ve Alibeyköydeki Sungurlar işçilerinin direnişlerinde görüldü. Ama, işçilerin uyamkılığı ve bu ajanların artık herkesçe bilinmeye başlanması sonucu bunlar çabucak açığa çıktılar. Bu ve benzeri provokatörleri tespit etmek ve açığa çıkarmak her komünistin görevidir. ~~Her MİT ajanının~~ Her MİT ajanı ~~aynı~~ açığa çıkarılması, bunların gerçek yüzlerinin kamu ~~oyuna~~ önünde sergilenmesi işçi sınıfının birliği uğrunda atılmış birer adımdır.

8. ---İşçiler arasında pek tutunamayan ve ~~yank~~ "Cepheci" adıyla yeni türeyen bir takım provokatörler, son günlerde öğrenci gençlik arasına sızmaya çalışmaktadırlar. Bunlar, işçi sınıfı ideolojisine, Bilimsel Sosyalizme yabancı bazı sapık ~~eğilimleri~~ ^{akımları} öğrenci gençlik arasında yaymaya çalışıyorlar. Bu kişiler, CIA tarafından finanse

edilen "Montli Revi" adlı dergide yayınlanan, "Ho Şi Min çizgisi",
 "Kim İl Sung çizgisi" gibi uydurma teorileri yaymaya, öğrenci genç-
 liğin bir kısmını yine çok tehlikeli bir serüvenciliğe sürüklemeye
 çalışıyorlar. Bu CIA ajanlarını iyi tanıyalım. Necati Sağır, Ömer
 Güven, Ülkü Cafer ^{gibi} bunlardan birkaçıdır. ~~gibi 1970-1971 yıllarında~~ Bu ve benzeri
 "Fako"cuları, "Gerillacı"ları, "Önçü-vurucu"ları ~~ixk~~ her yerde
 açığa vurmak, gençleri bu ^{gibi} ~~MIT CIA ajanlarına~~ karşı uyarmak da
 kaçınılmaz bir zorunluktur, ^{komünistlerin} ~~gibi~~ ödevidir.

Türkiye Komünist Partisi 55 yıldır bu bozgunculara, bölücü-
 lere karşı amansız bir savaş yürütegelmıştır. Bu savaş, bu gün de
 tüm şiddetiyle devam ediyor.

--- Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, 12 Temmuz günü Frankfur-
 ta işçi yurduna giden iki işçimizin sivil polisçe vurulması ve ola-
 yın resmi makamlarca uyutulmak istenmesi nediniyle, Frankfurtta
 olayın meydana geldiği yerde bir basın toplantısı düzenlemiştir.
 50'den fazla Türk işçisinin de izlediği basın toplantısına 14 gaze-
 teci, radyo ve televizyon muhabiri katılmıştır. Olayı basın mensup-
 larına anlatan Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği Başkanı Metin
 Gür, "Önemli bir olayı, sivil polisin bir cinayetini açıklamak
 nediniyle bu basın toplantısını düzenledik. Burada açıklayacakları-
 mız, eldeki olanaklarımızın ölçüsünde ortaya çıkardığımız ve şu
 ana kadar kamu oyuna açıklanmayan gerçeklerdir" demiştir.
 Olayın içinde olan ve
 Metin Gür'den sonra ~~sivil polislerin katıldığı~~ 15 gün komada
 kalan Ferhat Çoban adlı işçimiz konuşmuş olayı anlatmıştır.

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinin bu basın toplantısı Alman basın, radyo ve televizyonunda ^{karında} geniş bir yankı uyandırmıştır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 Nec. A.

YORUM: Baş düşmanı yenmenin koşulları:

Devrimci bir taktik ve strateji çizebilmek, yığınlara, tüm devrimci güçlere doğru bir savaş hedefi gösterebilmek için önce baş-düşmanı iyice belirlemek gerekiyor.

Bugünkü koşullarda baş düşman: iktidarı elde tutan, hükümet ortaklığını oluşturan Demirelin, Erbakan'ın, Feyzioğlunun ve Türkeşin politik gruplarıdır. Bu grupları destekliyen emperyalizm, özellikle Amerikan emperyalizmidir. NATO'cu, militarist kliktir. ~~Kristall~~ Tek sözle baş düşman işbirlikçi büyük burjuvazi ve onun dayandığı emperyalizmdir.

Baş düşmanı bu şekilde belirledikten sonra, bunların Türkiyede ki ağırlığını yıkacak güçleri gözden geçirelim. Bu güçlerin başında sürekli devrimci savaşlarıyla işçi sınıfı geliyor. Orta tabakalar:

yurtsever gençlik, aydınlar, silahlı kuvvetlerdeki yurtseverler anti-emperyalist, demokratik savaşımın öteki kollarını oluşturuyor. TKP, gerçek sosyalist akım, CHP, TBP bu güçlerin, yani sınıf ve tabakaların politik temsilcileridir.

Bugün anti-emperyalist, demokratik, ulusal ve ^sesyal kurtuluş hareketinin çözümlemek zorunda kaldığı başlıca sorun, az önce sıraladığımız güçler arasında bir eylem birliğinin koşullarını yaratmak ^{tir.} ve bu eylembirliğini gerçekleştirmek ~~tir.~~

Emperyalizme karşı geniş halk yığınlarından genel direniş, Amerikan ve NATO üslerinin topraklarımızdan sökülüp atılması uğrunda emekçi yığınların sürekli savaşı, ~~faşist~~ gerici-faşist karması hükümetin her geçen ^{gün} biraz daha demaske olması, demokratik ve devrimci güçler arasında böyle bir eylem birliğinin kurulmasını kolaylaştırıyor.

Ama bu hedefe varabilmek için bazı zorlukları da yenmek gerekiyor. Bu zorlukların başında TKP'nin legal çalışma olanağından yoksun bırakılması ~~geliyor~~ geliyor. Bu durumdan ~~yararlanarak~~ burjuvazi, özellikle burjuvazinin ilerici kolu yararlanmak istiyor. Bu akım işçi sınıfına burjuva ideolojisini aşılama ve onu kendisi için bir oy deposu haline getirmeye çalışıyor. Türkiye Komünist Partisi, anti-emperyalist savaşta, ortak eylem ve cephe politikasında, emperyalizmi geriletmek, burjuvazinin aşırı gerici kolunu yenebilmek için burjuvazinin ilerici koluyla ^{olarak} ~~xxx~~ karşılıklı bazı ödünler vermeye hazırdır. Ama bu, hiç bir zaman ideolojik taviz, işçi sınıfı ~~burjuvazinin~~ burjuvazinin peşine takmak anlamına gelemmez.

Zorluğun esas noktası işte buradadır. Ama TKP bu zorluğu yenmeye ve burjuvazinin ilerici kolu ile anti-emperyalist, demokratik bir platformda eylem birliğini oluşturma yollarını aramaya devam

edecektir. Zorlukları yenmenin başlıca koşulu da, TKP'ni güçlendirmek, işçi sınıfının grevlerine, direnişlerine ve diğer eylemlerine öncü olmak, bu savaşları elden geldiği kadar başarıya ulaştırmanın çarelerini aramak, Parti'yi işçi sınıfının, emekçi yığınlarının yığın partisi haline getirmektir. TKP kuvvetli olduğu oranda halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş savaşı amaçlarına ulaş^{acak,}~~mak~~ emperyalizm ve yerli ortakların gebiletmenin, yenmenin şartları yaratılmış olacaktır.

Neden emperyalizm, işbirlikçiler TKP'ni boy hedefi almışlardır? Neden Maoocular, Pekin yöneticilerinin direktifleriyle, emperyalizmin, burjuvazinin en saldırgan, en gerici kollarıyla birlikte TKP'ne saldırıyorlar? Bunların nedeni açıktır. Emperyalizmin, büyük burjuvazinin ideologları da biliyor ki, TKP anti-emperyalist ve sosyalizme

açılan demokratik savaşımın omurgası, belkemiğidir. TKP'nin güçlü
 ayrıca
 olması, ilerici burjuva akımlarının, en başta CHP'nin halka verdi-
 da
 ği sözü tutmasının bir garantisi olacaktır.

Bu söylenenlerden şu sonucu çıkarmak mümkündür: 12 Ekim seçim-
 lerinin, işçi sınıfı, TKP ve bütün devrimci akımlar için birçok
 yönü olacaktır. Önce Adalet Partisi, Milli Selamet Partisi ve Mil-
 liyetçi Hareket Partisi gibi azıllı gerici, faşist eğilimli parti-
 lerin adaylarına oy vermemek, emperyalizme karşı olan, demokratik
 hakların genişletilmesinden, 141 ve 142'nci maddeler gibi faşist
 hükümlerin kaldırılmasından, pahalılığın, enflasyonun durdurulma-
 sından, işsizliğin önlenmesinden yana adaylara oy vermek ve böyle-
 ce bugünkü aşırı gerici-faşist karması hükümeti alaşağı etme ko-
 şullarını yaratmak~~xxxx~~ gerekiyor.

Seçimler nedâniyle baş düşmana karşı tüm demokratik güçlerin birleşebileceği bu hedefleri ~~yaxx~~ ileride daha da genişletmek olanakları doğacaktır. TKP'nin savaşı bu yöndedir ve bu çizgide devam edecektir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Basından bir özet:

4 Eylül 75
Er.

Çin hükümeti Portekiz'de kime yardım ediyor ?

25 Nisan 1974'den sonra Çin hükümeti Portekiz devrimine karşı ikircimli bir tutum takındı. Çin halkı Portekiz'de faşizmin devrilmesini kutladı. Fakat Mao yönetimi devrimin gelişmesini engellemek için büyük çaba harcadı ve harcamaktadır. Portekiz Komünist Partisi organı "Avante" gazetesinin yayınladığı "Çin hükümeti ~~port~~ Portekizde kime yardım ediyor ? " başlıklı yazıda şöyle denmektedir:

Çin hükümeti, 25 Nisan 1974'ten sonra özgür ve demokratik Portekiz'le diplomatik ilişkiler kurmak için en küçük bir ilgi bile göstermiyen hükümetlerden biriydi. Fakat bu ilgisizliğin sadece göstermelik olduğunu Çin hükümetinin tutumu ve yayınlanan belgeler açıkça kanıtladı. Çin yöneticileri Silâhlı Kuvvetler Hareketine ,

ilerici partilere ve yığınsal halk hareketine karşı hiçbir sempati göstermezken, Portekiz'de açık karşı-devrimcilik rolü oynayan, emperyalizmin ve burjuvazinin bilinçli bağlaşıkları olarak hareket eden, tüm anti-komünist çıkışları destekliyen çeşitli grupların temsilcilerine Pekin'de ^{birlik} ~~meazem~~ bir ziyafet çektiler. Bu gruplar ~~ki~~, sorumsuzluk ve politik saçmalamalarda çok ileri gidiyorlar. Onlar hatta partimizi devrimin baş düşmanı ilân ediyorlar. Son günlerde Çin yöneticileri Portekiz'e karşı, birden açık bir ilgi göstermeye başladılar. Onlar, faşist gericiliğin ve onların bağlaşıklarının saldırılarını suskunlukla geçiştirme gelenegini bozmadılar. Dünyadaki tüm ilerici insanların Portekizde gericilerin faşist saldırılarına karşı ~~parti~~ koyan güçleri destekledikleri bir anda Çin yöneticileri bunun tam tersini yapmaktadırlar. Onlar devrimin düşmanlarını desteklemektedirler.

Çin Komünist Partisinin başında bulunan Mao kliniğinin uyguladığı ~~anti~~ anti-sovyetizm , Pekin'de dış politikada tutum takınmak için biricik ölçüdür. Çin yöneticileri, Portekiz devrimini Sovyetler Birliği desteklediği için ,bu devrimi mutlaka tenkit etmeleri ve devrime karşı olan güçleri desteklemeleri gerektiği noktasından hareket ediyorlar. İşte bundan ötürü, Portekiz'de devrimin gelişmesine büyük zararlar vererek bugünkü bunalımı yaratan güçlerin ve kişilerin bölücü tutumlarını ve iftiralarını Pekin yöneticilerinin yaymasına ve bu güçleri göklere çıkarmasına şaşmamalıyız. Bir somut örnek: Sin ^{hua} ~~Hu~~ A Ajansı , Mario Suarez'in bölücü tezlerini uzun uzun anlatarak Sovyetler Birliğinin Portekiz'deki durumun gelişmesini etkilemeye çalıştığı yolunda iftira dolu haberler ~~yayınlanmaktadır~~ yaymaktadır. Çin politik yorumcularının en fazla saldırdıkları kişilerden biri de, Vasko Gonsalves'tir.

Portekiz'deki gerici basın ,Çin yöneticilerinin devrime karşı aldığı tutumu geniş olarak yansıttıyor. Malesef bu tutum ,Amerikan emperyalizminin ve ^{Batı}Avrupa'da ^{ki} sosyal demokratların en gerici çevrelerinin tutumuyla aynıdır. Bu tutum yeni değildir. Çin hükümeti ,tüm proletarya enternasyonalizminin normlarını çiniyerek yıllardır Uluslararası Komünist Hareketinin birliğini bozmak için devamlı saldırılarda bulunmaktadır. Tüm Ulusal Kurtuluş Hareketlerine karşı baltalayıcı eylemler yürütmektedir. Şili'de Salvador Allende öldürüldüğü ve Santâgo'da Mapoço Nehri binlerce yurtseverin kanıyla kızıla boyandığı zaman, Pekin yöneticileri faşist Pinoçet'in özel temsilcisini kabul ettiler.İspanya'da Karero Blanco öldüğü zaman, Madrid'e çelenk gönderdiler. Küba büyük ölçüde yiyecek maddeleri sıkıntısı çektiği zaman, Çin yöneticileri Küba'ya pirinç vermeyi kestiler. Avrupa'da soğuk harp döneminin sona ermeye başladığı zaman, Bonn'u ziyaret eden ~~bir~~ Çin heyetleri NATO'ya

methiyeler düzdüler. Amerikan askerlerinin Avrupa'da güvenliğin başlı-
 ca garantisi olduğunu ^{den düzdüler.} söylediler. Kahraman Viyetnam halkının Amerikan
 emperyalistlerine ^{karşı} verdiği savaş sırasında, hattâ Amerikan emperyalist-
 lerinin Demokratik Viyetnam'ın limanlarına mayın döşüyerek abluka
 uyguladıkları zaman bile, Pekin yöneticileri Sovyetler Birliğinin
 Çin üzerinden Viyetnam halkına yiyecek ^{ve silah} göndermesine müsaade etmediler.
 Sovyetler Birliği Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti için yaşamsal önemi
 olan yardımı aralıksız devam ettirmek için, muazzam bir hava köprüsü
 kurmak zorunda kaldı. Pekin'in tüm bu tutum ve hareketleri arasında
 bir bağ vardır.

Pekin bugün, Angolada emperyalizme hizmet eden, devrim sürecinin
 gelişmesini baltalamaya çalışan güçlere ekonomik ve askersel yardımda
 bulunmaktadır. Portekiz Komünist Partisi organı "Avante" gazetesinin

yayınladığı yazı şöyle sona ermektedir: " Deliller açık olarak göster-
mektedir ki, Pekin yöneticilerinin Portekize ^{devrimine} karşı tutumu, emperya-
lizmin, faşist gericiliğin, burjuva partilerinin ve Silâhlı Kuvvetlerle
halk arasındaki birliğin zayıflaması için çalışan güçlerin tutumunun ^{yla}
~~aynıdır.~~ ^{aynı paraleldir.}

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA MERKEZİ

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 (Perşembe)

S.D. Bu yayınıımızda, Türkiye Komünist Partisinin 65'inci kuruluş yıldönümü dolayısıyla Çekoslovakya Komünist Partisi Merkez Komitesinin Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesine gönderdiği tebrik mesajını, haber bültenimizi, "Baş düşmanı yenmenin koşulları" başlıklı yorumu ve Portekiz Komünist Partisi Merkez Komitesi organı "Avante" gazetesinde yayınlanan "Çin hükümeti Portekizde kime yardım ediyor" başlıklı yazıyı dinliyeceksiniz.

Burayı TKP'nin SESİ. Önce tebrik mesajını okuyoruz.

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 Nec.

HABERLER:

--- Memlekette gittikçe genişliyen işçi grevlerini ve direnişlerini kırmak için gerici-faşist karması hükümet elindeki bütün terör mekanizmasını harekete geçirdi. Türkiyenin en azalı patronları, yerli-yabancı holdinglerin temsilcileri Ankara'da başbakan yardımcısı Erbakala ard-arda iki gizli toplantı yaptılar. Bu toplantılarda "işyerlerinde asayiş sağlama" bahanesiyle işçi grevlerini kırmak, direnişlerini yozlaştırmak için sıkı polis tedbirlerinin alınması kararlaştırıldı. Grevlerin devam ettiği fabrikalara polislerle birlikte faşist komandolar da yerleştiriliyor.

--- Gizli toplantılardan hemen sonra Demirel hükümetinin Adalet bakanı ve İşleri bakan vekili MSP'li İsmail Müftüoğlu bütün valiliklere bir genelge gönderdi. Faşist karması hükümetin bu teka

2. Kısım

işçi düşmanı bakam, işçi sınıfının ekonomik ve sendikal haklar uğrındaki savaşını copla, panzerlerle, polis zorbalığıyla engellemesini emretti. Bereç, Be-em-Se, Hilton, Sungurlar, Çumitaş, Çınar Oteli grevlerinde olduğu gibi öteki işyerlerindeki işçi direnişlerinin de kanına bastırmaya çalışıyorlar.

--- Türk-İş'in başındaki Tunç-Şide gurubu da işçi direnişlerini karşı gerici hükümetle, patronlarla ağız birliği, saldırı birliği yapıyorlar. Türk-İş genel başkanı Halil Tunç Ankara'da düzenlediği basın toplantısında işçi grevlerini "işyerlerinde anarşik olaylar" "şiddet eylemleri" olarak göstermeye çalıştı. Tunç, bugün 50 işyerinde 120 bin işçinin ekonomik istekler, sendika seçme özgürlüğü uğrunda, patronların yığınsal işçi çıkarmalarına, polis ve komando saldırılarına karşı sürdürdüğü grev ve direnişler için "amaç ideolojiktir. Rejime yöneliktir" demekle bütün cibilliyetini ortaya

döktü. İşçinin haklarını savunan gerçek sendikalara, özellikle DİSK'e saldıran Tunç, işçilerin kurşunlaşmasından, pazarlar altında ezilmesinden, yığınlar işten atılmasından, polis, komando saldırılarından tek söz etmedi. Tunca göre, işçilerin haklarına hiç bir saldırı olmamıştır, anti-demokratik yasalar yoktur, hükümetin zorbalığı, faşizme adım adım tırmanış ^{ması} da yoktur. İşçinin ekonomik ve sosyal haklar için giriştiği her grev, her direniş Tunca göre "bugünkü rejime saygısızlıkması".

--- Faşist karması hükümetle, büyük sermaye çevreleriyle aynı paralelde yürüyen Türk-İş genel başkanı Halil Tunç daha da ileri gitti. Türk-İş'e bağlı sendika ve Federasyonlara bir genelge göndererek, bu örgütlerin yöneticilerinden Türk-İş üyesi bulunan işçilerin grevlere, direnişlere katılmasının önlenmesini istedi. Böylece Tunç ^{ti.} ve grubu açık bir grev kırıcılığına girişmektedir.

--- Son işçi direnişlerine karşı gerek işbirlikçi karma hükümetin uyguladığı zorbalık, gerekse Tunçların-Şidelerin açıktan açığa patronlardan, hükümetten yana bir tutum takınması işçiler ve sendikalar arasında sert bir tepkiyle karşılandı.

Türk-İş'e bağlı Türkiye Gazeteciler Sendikası Yürütme kurulu yayınladığı bir bildiriyle tüm işçi grev ve direnişlerinin sendikaca desteklediğini, Türk-İş genel başkanı Tunçla, genel sekreter Şide- nin, işçi direnişleriyle ilgili sözlerini şiddetle kınadığını açıkladı. Türkiye Gazeteciler Sendikası'nın bildirisinde ayrıca, Türk-İş başkanlar kurulunun acele toplanması ve bu toplantıda Tunç ve Şide- nin işçi direnişlerine karşı tutumlarının görüşülmesi istenmektedir.

--- DİSK'e bağlı sendikalar ve bazı bağımsız sendikaların güney bölgesi temsilcilikleri tarafından yayınlanan ortak bildiride ise, şöyle denilmektedir:

"İşçi sınıfının sendika seçme özgürlüğü-referandum savaşı ve ekmek kavgası, faşist baskılarla önlenmek istenmektedir. Patronların kuklası karma hükümet, İşverenler Sendikaları Konfederasyonunun bir icra organı haline gelmiştir. Kurulduğu günden beri bu hükümet ~~bu~~ faşist zorbalığı yurt ölçüsüne yayma çabası içindedir.

İşçi sınıfının uyanışı karşısında tedirgin olan patronlar ve onların hükümeti, mücadelemizi terörle, kanla ezmek istiyorlar. Gün geçmiyor ki, grevci işçiler kurşunlanmasın, coplanmasın, tutuklanmasın! Bereç, Be-em-Se, Hilton, Sungurlar, Çınar Oteli ^{grevleri} kanla bastılmak istendi.

Gerici ortakların hükümeti, işçi sınıfının ekonomik, ~~ve~~ sosyal ve sendikal istekler uğrunda sürdürdüğü ^{savaşını} mücadeleyi copla, panzerle, faşist komandolarıyla polis zorbalığıyla, ~~ve~~ sarı-sendika ağalarının oyunları ile kırmaya yelteniyor. Ne var ki işçi sınıfı artık bu saldırıları püskürtecek

TKP'nin

güç ve bilince ulaşmıştır. Emekçi halkımız, işçi sınıfımızın öncülüğünde patronların baskı ve sömürü düzeni olan faşizmden ve bu işbirlikçi patronların dayandıkları emperyalizmden örgütlü ve bilinçli bir mücadeleyi yürüterek ^{sonuna kadar} kurtulacaktır."

Burası TKP'nin SESİ. S.D. Haberlerimizi okumaya devam ediyoruz.

---~~xxxxxx~~ 6 Eylül Cumartesi günü saat 15'te İzmir'de "Cumhuriyet" meydanında büyük bir miting yapılacaktır. "Demokratik hak ve özgürlükler için mücadele" şiarı altında yapılacak olan Miting Devrimci İşçi Sendikaları Federasyonu, bu ona bağlı sendikalar ve Cumhuriyet Halk Partisi tarafından düzenlenmiştir. İzmirde 6 Eylülde yapılacak olan bu mitinge, sendika, parti rojetli ayırımı ~~yapma~~ndan bütün işçiler, yurtseverler, ilericiler, sosyalistler ve komün-

ve komünistler katılmalıdır. İzmir mitinginin başarılı olabilmesi için bu foruma katılacak her işçinin, aydının, öğretmeninin, yurtseve gençin ve subayın, polisk ve MİT provokasyonlarına karşı uyanık olması, bozguncuların, Maocuların kışkırtmalarına meydan vermemesi gerekiyor. İzmir ve bölgedeki parti komitelerine, komünistlere ve sempatizanlara bu bakımdan büyük ödevler düşmektedir.

--- Son zamanlarda Maocu provokatörler MİT uzantısı Ülkü Ocaklarıyla ortak eylemlere girişmişlerdir. Mecidiyeköy Halk Birliği, Haliç Halk Birliği gibi örgütlerde yuvalanan bu provokatörlerin başında Gülay Büyüközden, Ferit İşsever, Aydoğan, İlker, ve Sinan gibi adlar kullanan MİT ajanları ~~bulunuyor~~ bulunuyor.

Değişik isimlerle işçilerin arasına girmeye çalışan bu tahrikçi ajanlar, işçi sınıfının mücadelesini yozlaştırmayı, onu bölmeyi ve parçalamayı, burjuvazinin kuyruğuna bağlamayı amaçlıyorlar.

Bu tür provokasyonların en taze örnekleri Leventteki Philips işçilerinin grevinde ve Alibeyköydeki Sungurlar işçilerinin direnişlerinde görüldü. Ama işçilerin uyanıklığı ve bu ajanların artık her-kesçe bilinmeye başlanması sonucu bunlar çabucak açığa çıktılar. Bu ve benzeri provokatörleri tespit etmek ve açığa çıkarmak her komünistin görevidir. ~~Her MİT ajanı~~ Her MİT ajanı^{nın} açığa çıkarılması, bunların gerçek yüzlerinin kamu önünde sergilenmesi işçi sınıfının birliği uğrunda atılmış birer adımdır.

---İşçiler arasında pek tutunamayan ve ~~yıkık~~ "Cepheci" adıyla yeni türeyen bir takım provokatörler, son günlerde öğrenci gençlik arasına sızmaya çalışmaktadırlar. Bunlar, işçi sınıfı ideolojisine, Bilimsel Sosyalizme yabancı bazı sapık eğilimleri öğrenci gençlik arasında yaymaya çalışıyorlar. Bu kişiler, CIA tarafından finanse

Türkiye Komünist Partisi 55 yıldır bu bozgunculara, bölücülere karşı amansız bir savaş yürütmektedir. Bu savaş, bu gün de tüm şiddetiyle devam ediyor.

--- Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği, 12 Temmuz günü Frankfur-
ta işçi yarduna giden iki işçimizin sivil polisçe vurulması ve ola-
yın resmi makamlarca uyutulmak istenmesi nedeniyle Frankfurтта
olayın meydana geldiği yerde bir basın toplantısı düzenlemiştir.
50'den fazla Türk işçisinin de izlediği basın toplantısına 14 gaze-
teci, radyo ve televizyon muhabiri katılmıştır. Olayı basın mensup-
larına anlatan Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliği Başkanı Metin
Gür; "Önemli bir olayı, sivil polisin bir cinayettini açıklamak
nedeniyle bu basın toplantısını düzenledik. Burada açıklayacakları-
mız, eldeki olanaklarımızın ölçüsünde ortaya çıkardığımız ve şu
ana kadar kamu oyuna açıklanmayan gerçeklerdir" demiştir.
Metin Gür'den sonra ~~xxxxxx~~ 15 gün komada
kalan Ferhat Çoban adlı işçimiz konuşmuş olayı anlatmıştır.

Frankfurt Türkiyeli İşçiler Birliğinin bu basın toplantısı Alman
basın, radyo ve televizyonunda ^{karında} geniş bir yankı uyandırmıştır.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA

TKP'nin SESİ:

4.9.1975 Nec. A.

YORUM: Baş düşmanı yenmenin koşulları:

Devrimci bir taktik ve strateji çizebilmek, yığınlara, tüm devrimci güçlere doğru bir savaş hedefi gösterebilmek için önce baş düşmanı iyice belirlemek gerekiyor.

Bugünkü koşullarda baş düşman: iktidarı elde tutan, hükümet ortaklığını oluşturan Demirelin, Erbakan'ın, Feyzioğlu'nun ve Türkiye politik gruplarıdır. Bu grupları destekliyen emperyalizm, özellikle Amerikan emperyalizmidir. NATO'cu, militarist kliktir. ~~Kısacası:~~ Tek sözle baş düşman işbirlikçi büyük bunjuvazi ve onun dayandığı emperyalizmdir.

Baş düşmanı bu şekilde belirledikten sonra, bunların Türkiyede ki ağalığını yıkacak güçleri gözden geçirelim. Bu güçlerin başında sürekli devrimci savaşlarıyla işçi sınıfı geliyor. Orta tabakalar:

yurtsever gençlik, aydınlar, silahlı kuvvetlerdeki yurtseverler anti-emperyalist, demokratik savaşımın öteki kollarını oluşturuyor. TKP, gerçek sosyalist akım, CHP, TBP bu güçlerin, yani sınıf ve tabakaların politik temsilcileridir.

Bugün anti-emperyalist, demokratik, ulusal ve sosyal kurtuluş hareketinin çözümlemek zorunda kaldığı başlıca sorun, az önce sıraladığımız güçler arasında bir eylem birliğinin koşullarını yaratmak ^{tir.} ve bu eylembirliğini gerçekleştirmek~~tedir~~

Emperyalizme karşı geniş halk yığınlarından genel direniş, Amerikan ve NATO üslerinin topraklarımızdan sökülüp atılması uğrunda emekçi yığınların sürekli savaşı, faşist gerici-faşist karması hükümetin her geçen biraz daha demaske olması, demokratik ve devrimci güçler arasında böyle bir eylem birliğinin kurulmasını kolaylaştırıyor.

Ama bu hedefe varabilmek için bazı zorlukları da yenmek gerekiyor. Bu zorlukların başında TKP'nin legal çalışma olanağından yoksun bırakılması ~~xxx~~ geliyor. Bu durumdan ~~yakın~~ burjuvazi, özellikle burjuvazinin ilerici kolu yararlanmak istiyor. Bu akım işçi sınıfına burjuva ideolojisini aşılamaya ve onu kendisi için bir oy deposu haline getirmeye çalışıyor. Türkiye Komünist Partisi, anti-emperyalist savaşta, ortak eylem ve cephe politikasında, emperyalizmi geriletmek, burjuvazinin aşırı gerici kolunu yenebilmek için burjuvazinin ilerici koluyla ~~xxx~~ karşılıklı ^{olarak} bazı ödünler vermeye hazırdır. Ama bu, hiç bir zaman ideolojik taviz, işçi sınıfı burjuvazinin peşine takmak anlamına gelemez.

Zorluğun esas noktası işte buradadır. Ama TKP bu zorluğu yenmeye ve burjuvazinin ilerici kolu ile anti-emperyalist, demokratik bir platformda eylem birliğini oluşturma yollarını aramaya devam

edecektir. Zorlukları yenmenin başlıca koşulu da, TKP'ni güçlendirmek, işçi sınıfının grevlerine, direnişlerine ve diğer eylemlerine öncü olmak, bu savaşları elden geldiği kadar başarıya ulaştırmanın çarelerini aramak, Parti'yi işçi sınıfının, emekçi yığınlarının yığılması haline getirmektir. TKP kuvvetli olduğu oranda halkın ^{acak,} ulusal ve sosyal kurtuluş ~~savaş~~ amaçlarına ulaşarak emperyalizm ve yerli ortakların gebletmenin, yenmenin şartları yaratılmış olacaktır.

Neden emperyalizm, işbirlikçiler TKP'ni boy hedefi almışlardır? Neden Macular, Pekin yöneticilerinin direktifleriyle, emperyalizmin burjuvazinin en saldırgan, en gerici kollarıyla birlikte TKP'ne saldırıyorlar? Bunların nedeni açıktır. Emperyalizmin, büyük burjuvazinin ideologları da biliyor ki, TKP anti-emperyalist ve sosyalizme

açılan demokratik savaşın omurgası, belkemiğidir. TKP'nin güçlü
ayrıca
olması, ilerici burjuva akımlarının, en başta CHP'nin halka verdi-
de
ği sözü tutmasının bir garantisi olacaktır.

Bu söylenenlerden şu sonucu çıkarmak mümkündür: 12 Ekim seçim-
lerinin, işçi sınıfı, TKP ve bütün devrimci akımlar için birçok
yönü olacaktır. Önce Adalet Partisi, Milli Selamet Partisi ve Mil-
liyetçi Hareket Partisi gibi azıllı gerici, faşist eğilimli parti-
lerin adaylarına oy vermemek, emperyalizme karşı olan, demokratik
hakların genişletilmesinden, 141 ve 142'nci maddeler gibi faşist
hükümlerin kaldırılmasından, pahalılığın, enflasyonun durdurulma-
sından, işsizliğin önlenmesinden yana adaylara oy vermek ve böyle-
ce bugünkü aşırı gerici-faşist karması hükümeti alaşağı etme ko-
şullarını yaratmak~~tır~~ gerekiyor.

Seçimler nedeniyle baş düşmana karşı tüm demokratik güçlerin birleşebileceği bu hedefleri ~~xxxx~~ ileride daha da genişletmek olanakları doğacaktır. TKP'nin savaşı bu yöndedir ve bu gizgide devam edecektir.

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMALARI

Çin hükümeti Portekiz'de kime yardım ediyor ?

25 Nisan 1974'den sonra Çin hükümeti Portekiz devrimine karşı ikircelili bir tutum takındı. Çin halkı Portekiz'de faşizmin devrilmesini kutladı. Fakat Mao yönetimi devrimin gelişmesini engellemek için büyük çaba harcadı ve harcamaktadır. Portekiz Komünist Partisi organı "Avante" gazetesinin yayınladığı "Çin hükümeti ~~pak~~ Portekizde kime yardım ediyor ? " başlıklı yazıda şöyle denmektedir:

Çin hükümeti, 25 Nisan 1974'ten sonra özgür ve demokratik Portekiz'le diplomatik ilişkiler kurmak için en küçük bir ilgi bile göstermiyen hükümetlerden biriydi. Fakat bu ilgisizliğin sadece göstermelik olduğunu Çin hükümetinin tutumu ve yayınlanan belgeler açıkça kanıtladı. Çin yöneticileri Silâhlı Kuvvetler Hareketine

ilerici partilere ve yığinsal halk hareketine karşı hiçbir sempati göstermezken, Portekiz'de açık karşı-devrimcilik rolü oynayan, emperyalizmin ve burjuvazinin bilinçli bağlaşıkları olarak hareket eden, tüm anti-komünist çıkışları destekliyen çeşitli grupların temsilcilerine Pekin'de ~~monazzan~~ ^{bir} ziyafet çektiler. Bu gruplar ki, sorumsuzluk ve politik saçmalamalarda çok ileri gidiyorlar. Onlar hatta partimizi devrimin baş düşmanı ilân ediyorlar. Son günlerde Çin yöneticileri Portekiz'e karşı birden açık bir ilgi göstermeye başladılar. Onlar, faşist gericiliğin ve onların bağlaşıklarının saldırılarını suskunlukla geçiştirme gelenegini bozmadılar. Dünyadaki tüm ilerici insanların Portekizde gericilerin faşist saldırılarına karşı ~~parık~~ koyan güçleri destekledikleri bir anda Çin yöneticileri bunun tam tersini yapmaktadırlar. Onlar devrimin düşmanlarını desteklemektedirler.

Çin Komünist Partisinin başında bulunan Mao kliniğinin uyguladığı anti-sovyetizm , Pekin'de dış politikada tutum takınmak için biricik ölçüdür. Çin yöneticileri, Portekiz devrimini Sovyetler Birliği desteklediği için ,bu devrimi mutlaka tenkit etmeleri ve devrime karşı olan güçleri desteklemeleri gerektiği noktasından hareket ediyorlar. İşte bundan ötürü, Portekiz'de devrimin gelişmesine büyük zararlar vererek bugünkü bunalımı yaratan güçlerin ve kişilerin bölücü tutumlarını ve iftiralarını Pekin yöneticilerinin yaymasına ve bu güçleri göklere çıkarmasına şaşmamalıyız. Bir somut örnek: Sin Hu A Ajansı , Mario Suarez'in bölücü tezlerini uzun uzun anlatarak Sovyetler Birliğinin Portekiz'deki durumun gelişmesini etkilemeye çalıştığı yolunda iftira dolu haberler yaymaktadır. Çin politik yorumcularının en fazla saldırdıkları kişilerden biri de, Vasko Gonsalves'tir.

Portekiz'deki gerici basın ,Çin yöneticilerinin devrime karşı aldığı tutumu geniş olarak yansıtlıyor. Malesef bu tutum ,Amerikan emperyalizminin ve Avrupa'da sosyal demokratların en gerici çevrelerinin tutumuyla aynıdır. Bu tutum yeni değildir. Çin hükümeti ,tüm proletary enternasyonalizminin normlarını çiniyerek yıllardır Uluslararası Komünist Hareketinin birliğini bozmak için devamlı saldırılarda bulunmaktadır. Tüm Ulusal Kurtuluş Hareketlerine karşı baltalayıcı eylemler yürütmektedir. Şili'de Salvador Allende öldürüldüğü ve Santiago'da Mapoço Nehri binlerce yurtseverin kanıyla kızıla boyandığı zaman, Pekin yöneticileri faşist Pinoçet'in özel temsilcisini kabul ettiler.İspanya'da Karero Blanco öldüğü zaman, Madrid'e çelenk gönderdiler. Küba büyük ölçüde yiyecek maddeleri sıkıntısı çektiği zaman, Çin yöneticileri Küba'ya pirinç vermeyi kestiler. Avrupa'da soğuk harp döneminin sona ermeye başladığı zaman, Bonn'u ziyaret eden ~~biz~~ Çin heyetleri NATO'ya

methiyeler düzdüler. Amerikan askerlerinin Avrupa'da güvenliğin başlıca garantisi olduğunu söylediler. Kahraman Viyetnam halkının Amerikan emperyalistlerine verdiği savaş sırasında, hatta Amerikan emperyalistlerinin Demokratik Viyetnam'ın limanlarına mayın döşiyerek abluka uyguladıkları zaman bile, Pekin yöneticileri Sovyetler Birliğinin Çin üzerinden Viyetnam halkına yiyecek göndermesine müsaade etmediler. Sovyetler Birliği Demokratik Viyetnam Cumhuriyeti için yaşamsal önemi olan yardımı aralıksız devam ettirmek için muazzam bir hava köprüsü kurmak zorunda kaldı. Pekin'in tüm bu tutum ve hareketleri arasında bir bağ vardır.

Pekin bugün, Angolada emperyalizme hizmet eden devri sürecinin gelişmesini baltalamaya çalışan güçlere ekonomik ve askersel yardımda bulunmaktadır. Porteki Komünist Partisi organı "Avante" gazetesinin

yayınladığı yazı şöyle sona ermektedir: " Deliller açık olarak göstermektedir ki, Pekin yöneticilerinin Portekize ^{Red Dine} karşı tutumu, emperyalizmin, faşist gericiliğin, burjuva partilerinin ve Silâhlı Kuvvetlerle halk arasındaki birliğin zayıflaması için çalışan güçlerin tutumunun aynıdır.

—
TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VE